

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

První číslo
Leden 2004

Vážení přátelé, po nultém čísle z listopadu 2003 se Vám dostává do rukou první číslo Občasníku Agape. Tento výtisk je stejně jako předchozí bez jazykové a jiné úpravy, proto omluvte některé možné překlepy, které nám i po několikerém přečtení unikly. Jak jsme slíbili, grafická podoba Občasníku se bude postupně rozvíjet. Při současné nákladu by to však nebylo pro nás po finanční stránce proveditelné. Věříme ale, že si Občasník najde postupně více a více příznivců a my Vám budeme moci nabídnout při stejném předplatném graficky propracovanější a obsáhlejší materiál.

Jakým způsobem se bude dále Občasník vyvíjet záleží i na Vás, jak nám pomůžete jej dále rozšířit a také oživit svými dotazy, názory, zkušenostmi a postřehy.

Nulté, zkušební číslo – jehož plné znění je uveřejněno na našich internetových stránkách – přineslo spoustu ohlasů. Některé dotazy považujeme za celkem zajímavé, neboť by mohly prohloubit pochopení v dané oblasti. Znovu však podotýkáme, že veškeré naše myšlenky, které v Občasníku a našich knihách uvádíme, jsou jen takové, jaké je chápeme my v Agape. Neznamená to, že i Vy, vážení čtenáři, se musíte s těmito myšlenkami ztotožňovat. Každý člověk si má udělat na vše svůj vlastní názor a vše, co se dozví někde jinde, by měl brát jen jako popud k hlubšímu zamyšlení – viz úvodní strana nultého čísla Občasníku. Proto i odpovědi na následující dotazy neberte jako Pravdu či Skutečnost, ale jen jako náš názor.

Z ohlasů na nulté číslo Občasníku:

Dovolte, abych vyjádřil svůj názor na Váš odstavec o rozdílu mezi terorem USA a čečenským nebo palestinským (2. strana nultého čísla Občasníku). Vyjádřím ho otázkami:

1. Vy souhlasíte s vpádem USA do Iráku či Afghánistánu?
2. Vy souhlasíte s „mírovou“ politikou USA či v minulosti v Srbsku a nepřímo v Albánii prostřednictvím Itálii, SRN a NATO?
3. Vy nechápete, že se za tím neskrývá nic „čistšího“, než ovládnutí trhem s ropou?
4. A co si myslíte o zločinech amerického průmyslu v zemích 3. světa?

Podotýkám, že neschvaluji, ba z duchovního hlediska musím odsoudit (nelze jinak) teroristický útok 11. září. Ovšem, co jiného byl vpád USA a spojenců do Afghánistánu a posléze do Iráku? Nebo v minulosti do Srbska či Albánie? Co jiného je mezinárodní politika Ameriky? Nebo se snad mýlím?

5. Jestliže tvrdíte, že atentátníci na Heidricha se museli obětovat, aby smyli svoji karmu získanou vraždou, s čímž s Vámi naprosto souhlasím, pak jak můžete ospravedlňovat napadení suverénních států (byť by tam možná byli teroristé)? Copak tam neumírali „nevinní“ lidé? Copak se všichni piloti bombardérů sebeobětovali?

6. Jak můžete psát, že „vražda na tyranu není zločinem“? ... A co příkázání Nezabiješ? Právě pro o zákon Desatera se museli atentátníci nechat zavraždit, či spáchat sebevraždu!!!

*7. Nemohu s panem Staňkem souhlasit ani v případě vraha potratového doktora. Proč autonehoda? Potratový doktor je poloviční masový vrah. Jeho konec je logické vyústění jeho činů. Vrah, jako temný duch, porušil příkázání Nezabiješ. Proto jako temný posloužil Světlu, dostal okamžitě milost soudního procesu a stát se obětí předem plánované vraždy. Kdyby tento úděl přijal a začal se modlit ve smyslu své viny – vzal jsem život člověku se stejnou svobodnou vůlí, jako já..., možná by za dalších okolností opravdu do nebe přišel. On se však rouhá a považuje se za služebníka božího. V tom je jeho další pochybení. (Učebnicový příklad analogie dvou zločinců na kříži vedle Ježíše.)
Věrný čtenář a věčný kritik z Plzně.*

Odpověď Agape:

Vážený pane, Vaše otázky jsou stylizovány ve stejném duchu jako otázka z evangelia, zda je správné platit Římanům daně. Totiž aby odpovídajícího bylo možno bít, ať odpoví jakkoliv. Proto se pokusím inspirovat i odpověďmi evangelijními:

Ad 1.: I já Vám na tuto otázku odpovím poté, co Vy odpovíte na moje: Byly útoky na New York zaplacený a organizovaný z Afghánistánu? Můžete popsat, jak byste Vy zabránil jiným obdobným útokům bez toho, že by byly zničeny výcvikové základny a velení atentátníků? Má vláda jakéhokoliv státu za povinnost chránit své občany?

Ad 2.: Odpovím Vám, až Vy mi zase odpovíte na otázky: Co říkáte na vyvraždění 8000 zajatců v Srebrenici legální armádou a vládou? Co říkáte na vyhnání půl milionu obyvatel Kosova a zabránění jejich majetku? Vládou, nikoliv neřizenými bandity.

Ad 3.: Ale chápeme. Jde o to, zda Vy chápete, kdo je ten druhý, se kterým Američané o ten trh bojují. A to nám musíte vysvětlit, že je lepší a „morálnější“ než Američané. Anebo méně rizikovější z hlediska světové stability. Budu se těšit na Váš popis toho druhého a osvětlení jeho kvality.

Ad 4.: Copak zločiny koná pouze americký průmysl? To mne zajímá. Asi jsem natvrdlý, ale dosud jsem si myslel, že škody na civilizaci, působené technologickým rozvojem na lidech a přírodě, jsou z bezduchého obsahu celé civilizace. Opět by mě zajímalo, jaké škody působí americký proti „neškodám“ francouzského, českého či jiného průmyslu?

Ad 5.: Odpovím Vám opět až po zodpovězení otázek: Vy nevíte, že v Afghánistánu byli teroristé? Vy nevíte, že v první videonahrávce Bin Ládín tvrdil, že s atentátem nemá nic společného, ale v dalších již říká, jak děkoval Bohu, že se to zdařilo a že chystá ještě něco daleko většího? Vy osobně jste pro to, jednat až po útoku zbraní hromadného ničení, ke kterému se později přizná?

Nedávejte, prosím, otázky! To dokáže kdekdo. Dávejte vždy svoje lepší, tj. duchovní, lidumilné, chytré řešení, aby ti „blbci“ věděli, co mají dělat! Bez navrženého řešení budete potom dojem jednoho z typů „vysavačů“ z Celestýnského proroctví, totiž stáležo dotazovače. A představte si moji omezenost, když si myslím, že všichni piloti bombardérů se sebeobětovali, protože jim šlo o krk. A jestli o ten krk přijdou nebo nepřijdou, rozhodovalo karmické zákulisí.

Ad 6.: Ano, já si myslím, že vražda na tyranu není zločinem! Moje mysl zatím dospěla jen k tomu závěru, že na světě je vždy jen volba mezi větším a menším zlem. Já se snažím volit menší. Kdyby byl třeba Hitler zabit dřív (září r. 44 Staufenberg), zemřelo by mnohem méně lidí!!! Vy ovšem nemůžete bez odpovědnosti pouze dávat jakoby morální otázky ve stylu: Nezapíšeš ani Hitlera! (Bez zohlednění souvislostí.) **Aniž byste dodal, že v praxi volíte z důvodu božích přikázání smrt asi 5 milionů lidí, kteří zbytečně padli v době od září r. 44 do května r. 45.** Rozhořčujete-li Vás vražda tyranu a chápete-li zbytečnou smrt 5 milionů lidí za jejich karmu, musíte mít tu odvalu, říci to. Ne stavět otázky tak, aby při jednoduchém pohledu na vraždu tyranu každá odpověď stavěla odpovídajícího do pozice schvalovatele vraždy.

Ad 7.: Nesouhlasíte se mnou v případě potratového vraha, protože tento je masový vrah. Jeho konec je logické vyústění jeho činů? Opět jde o volbu většího a menšího zla. Vy musíte říci: On tam ty ženy na potratové křeslo tahal! Vy musíte říci, že jste pro to, aby ženy, které nechtě otěhotněly, se zbavovaly těhotenství jako dosud po celé dějiny – laicky. To беру jako čestný názor se všemi pro a proti.

Já se však obecného názoru zdržím, protože případ od případu jde opět o větší či menší zlo a obecně nelze soudit. Tedy matka má právo rozhodnout, ale i nést následky. Vy ovšem rozhodujete za ni, aniž se následků prstem dotýkáte. Jako ti, kteří na jiné břemena nakládají, aniž se jich prstem dotýkají.

A pokud se týče lotrů na kříži, dovoluji si Vás jemně upozornit, že ten vpravo litoval, proto byl omilostněn!!! Ale vrah potratového lékaře cítil zásluhu, že zabil ve jménu božím. Na to já nemám dost vysoké pocity "božského". Já bych Hitlera zabil bez váhání (tedy tyrana), ale před Bohem bych to cítil jako karmu, kterou jsem na sebe musel vzít, abych zachránil jiné. Ne jako zásluhu, ale jako úděl včetně trestu. J. Staněk

Veliký ohlas vyvolal náš článek o kontaktech s tzv. vesmírnými lidmi. Z několika dopisů vybíráme jeden, jehož znění v lehkém zkráceném znění přepisujeme:

... K mému prvnímu kontaktu s mimozemskou bytostí jsem se dostala v r. 1996 přes automatickou kresbu, aniž jsem o těchto věcech něco věděla, aniž bych o to usilovala. Přes obrázky jsem mimo jiné dostala informace o případných evakuacích. Bylo mi tak sděleno, že mám svoje kresby ukazovat lidem. Kterí jsou k tomu otevření, že to slouží k vývoji duší. Kresby jsem ukazovala, ale ty evakuace zamlčovala.

Vím, že velmi záleží na čistotě duše kontaktéra, na čistotě úmyslů, na tom, zda zapracuje vlastní ego. Na čistou duši se síly temna nemohou tak snadno navázat. Vesmírnými lidmi, kteří slouží Bohu, bylo vždy zdůrazňováno, abych předávala lidem jen to, co procítím svým srdcem. Řekli mi také, že na Zemi v současné době může jen obtížně pronikat nepokroucená pravda, protože zde fungují mechanismy zastíhování informací. Nicméně to, co je předáváno silami Světla pozemským lidem, má společného jmenovatele: lásku k Bohu a lidem i celému Stvoření, výzva, abychom pracovali sami na sobě dříve, než dojde k restrukturalizaci planety Země. Bylo mi řečeno, že jsou vděční za každou probuzenou duši.

Věřím ve Vaši upřímnou snahu pomáhat lidem a prosím, abyste takto brali též má slova. Jsem přesvědčena, že se mýlíte. V blízkosti naší planety se pohybuje bezpočet lodí z kosmu, jen se každému neukazují. Síly Světla nemohou přistát na Václavském náměstí a říci: „Tak tady nás máte.“ Musí dodržovat boží zákony, nesmí zasahovat do vývoje nižší civilizace. Když jsem se našich kosmických sourozenců jednou zeptala, proč ten večer nazamávali (nezablikali), bylo mi řečeno toto: „Neblikáme, protože sledovanost oblohy je velká a zanesli bychom do duší lidí zmatek.“

Asi chápete, že nemohu přijmout popírání něčeho, co mohu vidět na večerní obloze skoro každý den a že nemohu souhlasit s informacemi typu:

- nemají smysl života člověka ve vesmíru,
- Boha zastupují vesmírné flotily,
- existují jen dimenze hmotné a podobně, když vše je právě naopak...

Vaše čtenářka ze Sezimova Ústí.

Názor Agape:

Lidstvo je v krizi proto, že se staré zjednodušené (i naivní) duchovní systémy rozpadají, ale nový stupeň ještě nepřišel. Lidé starému naivnímu systému, který obsahuje mnohé duchovní pravdy, již nejsou schopni věřit, ale horoucně touží po věrohodném duchovním. Se stoupající medialitou lidí stoupá počet těch, kteří jsou schopni překonat bariéru do astrální dimenze. (Anticky podsvětí, kam vstupovali zasvěcení v mystériích. Také Ježíš na tři dny podle katolické věrouky.) Jenže v astrálu je nekonečné množství dimenzí a světů, astrálních úrovní. V nich se pohybuji „beztělci“ všeho kalibru. Ti rádi navazují kontakt s medií a **balamutí je podle toho, co vycítí, že tyto chtějí slyšet. Přitom jim berou vitální i duchovní energii, hypnoticky je spoutají.** Kontaktér je přitom ubezpečován o své důležitosti, užitečnosti. Řečeno slovy Švejka právě on na základě přijatých informací „vytrhne svět z rejže“. Smyslem existence celých těchto baterií kontaktérů je zamlžit skutečné jemné impulsy k pokroku duchovního poznání. „Kontaktéři“ dávají do rukou argumenty opačné rotě temnot – ateistům a „těžkým hmoťákům“. **Ti na základě těchto dezinformací potírají duchovní rozměr bytí jako celek.** Celé toto dění je nesmírně zajímavé pro duchovního člověka, umožňuje mu pokrok poznání. Musí se ovšem řídit Ježíšovou radou: „Po ovoci poznáte je“. **Jestliže vyjde jakýkoliv kontaktér s informací, že „šéf flotily“ říká, že... a ono se to jedinkrát nestane, pak duchovnímu člověku musí být podle „kosmického“ principu jasné, že šéf je lhář a tudíž z temnot. Na koho zaberou výmluvy, ten prokazuje, že je již pod vlivem hypnózy, neboli ve vleku temnot.**

Uvedu příklad: Před jistou dobou tu vystupoval „Parcifal“, který tvrdil, že založí tisíciletou říši a se všemi převrácenci zatočí. Do tisícileté říše vybíral statisícové vstupné. Pak odjel s jádrem svých stoupenců na kopec do Itálie, kde zamával šavlí a poručil živilům, aby nehodné lidstvo potopili do moře. Když se tak nestalo, řekl naslouchajícím, že „není vhodný astrologický čas“ a ten že bude zítra, aby

přišli znovu. Od té doby jej nikdo neviděl a policie jej „naháná“. **Přesto stovky jeho stoupců v něj stále věří!** Jak říká stará moudrost: „I nejchytřejšího žida je možné napálit! Ale nikdy dvakrát na jednu a tutéž věc! A koho ano, tomu není pomoci.“ J. Staněk

Pozn.: Uvedená odpověď je pouze názorem odpovídajícího a tedy i celého Agape. V žádném případě však nechceme zsměšnit paní, která nám poslala výše citovaný dopis a ani není naším úmyslem ji jakkoliv přesvědčovat, že se mylí. Naopak její názor plně respektujeme a oba rozdílné přístupy zde otiskujeme proto, aby si každý čtenář mohl na danou záležitost udělat sám vlastní názor.

Z ohlasů na recenzi knihy „Anastazia“ vybíráme jeden příspěvek, který je velmi zajímavý a který vás, vážení čtenáři, může dále inspirovat. Proto jej v plném znění přetiskujeme:

Od dolmenů k lesní škole Michaila Petroviče Ščetinina... (cesta kavkazským podhůřím motivovaná četbou knih o Anastazii)

Na začátku léta roku 2003 se mi do rukou dostaly knihy od Vladimíra Megreho ze série „Zvonící cedry Ruska“. Po přečtení prvního dílu s názvem „Anastasia“ mě toto téma tak nadchlo, že jsem velice rychle zdolal i další čtyři, tedy všechny v té době do češtiny přeložené svazky. Ve čtení jsme se víceméně předháněli s Lenkou, mou nastávající, a shodou neuvěřitelných okolností se nám podařilo připojit se k právě se formující první české výpravě do kavkazského Gelendžiku, tedy do oblasti, již je v knihách připisována významná role. Z mnoha koutů Čech, Moravy i Slezska se nás sešlo celkem 12: Valentýna, jenž akci organizovala, za což jí patří velké díky, dále pak Irča, Lída, Miša, Nina, Věrka, Evča, Ota, Jevgenij, Aleš a my s Lénou, v den odletu již týden manželé. Odletali jsme 15.9. z Prahy přes Moskvu do Krasnodaru, kde si nás vyzvedl Saša, statný muž s výraznými kozáckými rysy. Čekala nás ještě dlouhá cesta autem přes hřeben západního Kavkazu a průsmyk Gorjačij Ključ. Cílem a útočištěm nám po všech 17 dní byla vesnice Pšada ležící na státní silnici Soči – Novorosijsk, asi 35 km jihovýchodně od Gelendžiku.

Tato nenápadná obec se dvěma až třemi tisíci obyvatel je vůbec nejvhodnějším východiskem pro cesty k dolmenům a poznávání míst zmiňovaných v knihách. Přesto, avšak jejich očima pochopitelně, většina západních turistů začíná v samotném Gelendžiku – na břehu Černého moře ležícím lázeňském městě. V Pšadě jste však mnohem blíže přírodě a až na pár výjimek vám k tomu, abyste mohli spatřit mnoho zdejších dosud objevených dolmenů, obdivovat krásu kavkazských údolí a nasát vůni hlubokých lesů, postačí pouze vlastní nohy. Nicméně hotel ani ubytovnu v Pšadě nehledejte, nemáte-li s sebou stan, zkuste se pozeptat po ubytování v soukromí. Nám střechu nad hlavou ve svém domku poskytli Sergej s Lídou, původem Moldavané. Bydleli jsme tak na samém konci vesnice, u řeky a asi 50m od nejbližšího dolmenu. O těch V. Megre hovoří nejvíce ve 2. a 3. knize jako o pozůstatcích dávných civilizací, jenž tato pouze na první přiblížení nemá svědectví o své kultuře zbudovaly před mnoha tisíci lety.

Dle samotné Anastasie jsou ony nevelké megalitické stavby dokonce starší než pyramidy v Egyptě a na znovuobjevení svého původního významu současnými lidmi teprve čekají. Ačkoliv co do velikosti se s těmi více známými megality nedají srovnávat, jejich zpracování je na velmi vysoké úrovni a vzhledem k velké hmotnosti kamenných monobloků tvořících stěny a střechu je nemyšlitelné, že by je mohl postavit člověk doby bronzové s dovednostmi, jak se uvádí v oficiální historii. Navíc většina dolmenů, které jsme navštívili je postavena z kamene, jenž se v jejich širokém okolí vůbec nevyskytuje a musel být tudíž dopravován na větší vzdálenosti. S vydáním druhé knihy tak počaly být kavkazské dolmeny opět po mnoha tisíciletích navštěvovány lidmi, kteří si uvědomují jejich význam a touží pozdravit duši člověka, jenž zde zemřel ve věčné meditaci. Věří, že navázáním tohoto kontaktu s čistými úmysly jim bude předána určitá informace, část duchovního poznání. Přicházejí však bohužel i tací, kteří poslání těchto staveb nepochopili a zaměnili je za své modly, klaní se jim a provádí před dolmeny nejrůznější rituály. Osobně jsme se na různých místech setkali i s takovými příslušníky rozličných vyznání, pohled a hlavně pocit z jejich chování však nevěstil nic přínosného. Podobně žalostně vyznívají i návštěvy mnoha zájezdů a absolutně neznalých turistů, jejichž průvodci hovoří o dolmenech jako o hrobkách našich primitivních předchůdců...

Jsou však i klidná místa, skupinky dolmenů, k nimž nevede žádná cesta, ke kterým se nedá zajet autem, jejichž popis nelze najít na Internetu. O takových ví jen někteří místní obyvatelé a věří, že stále je takových míst na Kavkazu hodně. Dáte-li se s místními do řeči, narazíte-li na čtenáře a příznivce Anastasie, rád vás k některé takové oáze klidu zavede, aniž by za to vyžadoval nějakou finanční odměnu. I zde totiž platí, že Pravda nepotřebuje žádnou reklamu, proto se raději vyhýbejte pouličním stánkům v Gelendžiku či v Tuapse, nabízející exkurze k dolmenům. S nejvyšší pravděpodobností skončíte v některém z areálů, kde se již vybírá vstupné, cesta k nim je lemována obchůdky se suvenýry a kde nebudete mít tolik potřebný klid na rozjímání. Bohužel do této kategorie již spadá ve třetí knize popisované farmářství staříka Bambakova. Přesto i zde, ačkoliv jsou již masovým náletem turistů unavené, zaradují se duše dolmenů, když vycítí vaši upřímnou touhu!

Bylo již pozdní odpoledne, když jsem postával na jednom takovém místě, u dolmenu dítěte v údolí řeky Žané, kolem dělalo hluk několik studentů, jenž zde byli pravděpodobně na školním výletě. Nedokázal jsem se soustředit, když v tom jsem zcela jasně ucítil, jak mě duše volá, cítil jsem, že mám jít blíž... Byl to neskutečně krásný a silný zážitek. Rovněž v Tuapse u dolmenu, který je celý krom střechy vytesán do skály, je rušno. Leží ve stráni nad údolím řeky protékající tímto přístavem. Uvnitř byla velmi zvláštní atmosféra, vlhká vůně kamene, jenž mi ihned asociovala zážitky velmi podobné těm z královské komnaty Cheopsovy pyramidy. Stačilo pouhých pět minut a ven jsem vylézal plný energie. Zajímavých míst je kolem Gelendžiku opravdu hodně. Určitě nevynechejte zastávku u libanonského cedru v Džanchotu. Tento nádherný, teprve 100 let starý strom jasně vyzařuje, jakoby vám každá z mnoha tisíců jeho jehliček šeptala vlídné slovo na uvítanou. Svahy Kavkazu omývající moře s nápadně temnou barvou, kvůli které dostalo jméno Černé, vám v těchto místech osvěžující koupel umožní od května do listopadu, otužilcům pak po celý rok.

Pouhé čtyři kilometry z Pšady směrem na Tuapse leží nenápadná osada Tekos. Zde nás čekal nejsilnější zážitek z celé cesty vůbec. Zde jsem si uvědomil, co se opravdu skrývá za slovy, jenž mě ze všech pěti knih zaujaly snad nejvíce: „Společné tvoření a radost pro všechny z jeho pozorování...“ Areál lesní školy akademika Michaila Petroviče Ščetinina sousedí přímo s Tekosem, ve skutečnosti je však samostatným světem uvnitř katastru této obce, do kterého když jednou vstoupíte, nechce se vám jej opustit. Toto místo by se dalo zcela jistě označit termínem prostor lásky. Valentýna měla dobrou vstříplenu, jenž nás vyčlenila z davu všedních turistů proudících do školy podívat se na toto velkolepé dílo. Protože se škola opravovala po ničivém požáru z června t.r., přišli jsme Michailu Petroviči nabídnout svoji manuální pomoc, spoluúčast, byť spíše symbolickou, na práci samotné. Naše nabídka byla s vděkem přijata a tak jsme se za doprovodu dětí – mistrů vydali na lešení, chopili se malířských štětců, zednických lžící, tesařských kladívek, spárovaček a pustili se do společného tvoření s chlapci a dívkami ve věku od 13 do 25 let. Ačkoliv jsem již v minulosti několikrát zedničil a domníval se, že tuto činnost zvládám, zde jsem se cítil, jako absolutní začátečník. Děti odváděly vskutku precizní práci, bylo vidět, že konají v nadšení a s láskou...

Dospělého, krom samotného otce myšlenky Michaila Petroviče, jsem během našich tří návštěv školy nepotkal. Vše zde zvládaly děti, přesně tak, jak je popisováno v knihách. Vládne zde harmonie a řád, k čemuž vydatně přispívají kresby a malby na stěnách a podlahách, četné mozaiky a začlenění několikahektarového areálu do náruče přírody. Budovy jsou rozmístěny na rozhraní lesa a louky, při prohlídce spatříte i pastviny s dobytkem, včelí úly a políčka, na kterých si děti sami pěstují plodiny pro přípravu pokrmů a na nedalekém moři plují pod vlajkou této neobyčejné školy dvě rybářské lodě – opět s dětmi na palubě.

Samotný Michail Petrovič je velmi charismatická osobnost, esoterik, celou duší Slovan. Hovořili jsme spolu na rozlehlém dřevěném pódiu, uprostřed kterého plápolal oheň, nad našimi hlavami se skláněly větve stromů. Naše vzájemná komunikace byla nezapomenutelná. Protože ruský jazyk již moc neovládám, mluvil jsem k Michailu Petroviči na jeho přání česky (ačkoliv češtinu slyšel poprvé v životě). On, dívaje se mi do očí, mi odpovídal Rusky a k mému úžasu jsme se bez problémů dorozuměli! Ačkoliv si konkrétní slova již nepamatuji, pocity a myšlenky z tohoto rozhovoru se mi vždy jasně vybaví. Systém poznávání a získávání znalostí je v této škole založen na zcela jiných principech, než v běžných školách. Jeho popis by vyžadoval mnoho prostoru, navíc za tak krátkou dobu jsme neměli šanci do něj hlouběji proniknout. Proto jsme také na Michaila Petroviče šetrně naléhali, aby o své škole napsal knihu, což nejprve odmítal kvůli dosud nevstřícným podmínkám v samotném Rusku, nakonec však sám přišel s ohromujícím nápadem, kdy doslova řekl: „Napišu knihu pro vás, pro Čechy!“ A nezůstalo jen u slov...

Během naší poslední návštěvy u něj, pouhých pár hodin před odletem, po setkání u hlavní brány zahalené ještě do ranních paprsků slunce, nám již recitoval úvodní verše své čerstvě rozepsané knihy! A když se posléze v jeho pracovně a v podání jeho samotného rozezvuchel lahodnými tóny národní písně akordeon, bylo nám jasné, že se s Michaiem Petrovičem a jeho úžasným dílem, ale i s touto částí Kavkazu, dolmeny a místy, jenž v nás zanechaly významnou část mozaiky poznání pravdy neloučíme navždy...

Josef Fencel, Brno (více informací a fotografie z cesty budou zveřejněny na www.anastasia.cz)

Dolmen dítěte v údolí řeky Žané poblíž Gelendžiku

Dotazy našich čtenářů:

Proč není Parsifalem Ježíš a proč jej Židé neuznali? Proč musí přijít ještě někdo jiný než Ježíš?

Protože židovští kněží se striktně drží popisu proroků, ve kterém je Vysvoboditel vybaven mocí, která umožní vybudování říše Světla, tj. Království boží na zemi. A to Ježíš „neměl v popisu práce“.

On připomíná lidem zákony duchovní, to jest zákony dimenze věčnosti. Teprve jejich uvedení do života ve hmotnosti vytvoří podmínky, které umožní vybudovat na zemi odraz dokonalého království věčnosti – tisíciletou říši. Tuto říši však musí vybudovat lidé, lidští duchové. Nebude ji za ně dělat Bůh, jak se domnívají sektáři. Bůh dává poznání, ale pracovat musí lidé!

Svět lidí však zatím ovládají tajné kruhy padlých duchů pomocí magie moci a peněz. Tyto kruhy hrají své „hry“ a matou ty, kteří by skutečně chtěli říši Světla vytvořit. Nejsou porazitelní prostředky tohoto světa. Proto svět světlých čeká dozrání prvního lidského ducha, který ovládne energie z jiných dimenzí, jimž vládnoucí klan uctíváčů moci a peněz nebude moci odolat. Těmto energiím se říká „meč králů z boží milosti“ excalibur. Tomuto „přicházejícímu“ se říká Parcifal, Vykupitel, Vysvoboditel, Syn člověka, (také druhý příchod Kristův) aj., protože zničí „magiány moci a peněz“. Na zemi se tak vytvoří podmínky pro zrání duchů pro věčnost tak, aby všichni, kteří k Bohu chtějí, k němu dospěli. To znamená, aby mohli opustit hmotnost a vstoupit do vibrační roviny duchovní. Za posledním duchem, který opustí hmotnost, tj. zemi, tato vybuchne v žaru kolapsu slunce a shoří. J. Staněk

Jsou Jan Palach, Jan Zajíc a jiní jim podobní sebeupalovači hrdinové nebo obyčejní sebevrazi, kteří si nesou následky svých činů?

Jsou obojí současně, záleží na úhlu pohledu. Bojovali za pozemské pojetí věci, za pozemskou spravedlnost s nečistším úmyslem a největším nasazením. Ale to nestačí! Je nutná kvalifikovanost boje, úsilí. A tu může dodat jen duch, tj. pohled z hlediska věčnosti. Tj. pravá víra. A oba byli v podstatě ateisté. Duchovní rozměr, třeba příklad Ježíše, nevzali do úvahy. (Udělal by to Ježíš?) Opomenutí tohoto úhelného kamenu museli zaplatit bolestí a životem. Ale tím si odčinili onu nekvalifikovanost a po vyjití z těla jim zůstalo čisté a absolutní nasazení za pravdu. Na „druhé straně“ jim nepochybně skutečnou „Pravdu“ ukázali. Jsem přesvědčen, že za ní šli se stejným nasazením záhrobím a že zaručeně dojdou Světla. I když jsem je neznal, mám je rád, považuji je za hrdiny a prosím Boha, aby jim poskytl vedení. J. Staněk.

Čtěl bychom znát Váš názor na „spřízněné duše“. Někteří autoři totiž uvádějí, že duše má sice spoustu vztahů, ale jen jednu spřízněnou duši. Může každý vztah mezi mužem a ženou dospět do kvality dokonalé lásky?

Domníváme se, že E. Swedenborg popsal situaci, jak mu ji v záhrobí ukazoval anděl, přesně. Člověk má jen jednu druhou polovinu, která k němu patří, jak říkáte spřízněnou duši. Jen s ní dovede dosáhnout dokonalou lásku. Drtivá většina ji na zemi mine a pak v nedokonalém manželství po ní touží. Touží-li po ní opravdově a je-li dostatečně čistý, setká se s ní po smrti v záhrobí a spolu v lásce procházejí celým záhrobím. Čistota srdcí a touha po spojení se naplní po smrti těla a značně usnadní průchod záhrobím (očistcem). Toužící duše na sebe v záhrobí často čekají! Pozemské manželství má člověk korektně naplnit i když se v něm nesešel se „spřízněnou duší“. Pokusit se jej napravit rozvodem může jen tehdy, když nikomu tím neublíží. (Poslední věta je již jen můj názor.) J. Staněk

Jak je to s dětmi ze zkumavky?

Přirozený řád věcí, tj. totéž jako vůle boží, vyloučila některé páry z možnosti mít děti. Člověk ovšem usoudil, že je moudřejší. Provede umělé oplodnění ve zkumavce apod. V okamžiku oplodnění je již duše dítěte přítomna a spoluúčastní se při vzniku genofondu na budování astrálního těla. Na duši má silný vliv přítomnost matky. Na dětech i zvířatech bylo odpozorováno, že v průběhu vývoje až do dospělosti procházejí tzv. obtiskovými periodami. Tzn., že v určitých obdobích vývoje se více či výhradně vyvíjí určitá duševní vlastnost. Prožívá-li v tomto období problém, nese po celý další život následky na duši. Je-li zárodek v období oplození a hodiny či dny po něm mimo kontakt s matkou, dochází nepochybně k poškození duše, které se projeví v dospělosti. Až příslušné kategorie dětí ze zkumavek dosáhne šedesáti let, to již budeme vědět. V psychologii se objeví nový syndrom. Oplození ve zkumavce je pouhou obměnou nálad: poručíme větru dešti. J. Staněk

Vážený pane Staněk, zajímá mne, co se stane v roce 5777 dle židovského počítání.

Vážený pane, mne taky! Dle toho, jak to „vidím“, budoucnost není přesně určena. Určena jsou jen pravidla a na ně navazující odpovědi stvoření. Na určité jednání přijde dříve nebo později reakce pro jednotlivce a civilizaci. Až bude překročena určitá limita disharmonického jednání lidstva ve vztahu ke stvoření, spustí se korigující mechanismus.

Pokud máte na mysli numeralogický výklad, pak je mým názorem toto: Stvoření vibruje v číslech, které je však nutno přímo nazírat. Ten, kdo to umí, předpoví i děje. Naposledy to uměl Pythagoras. Pokud se týče židovského letopočtu od stvoření světa či potopy, nemá s realitou nic společného. Stačí absolvovat matematiku obecné školy, aby si absolvent vypočítal podle počtu lidí na světě a mnoha jiných údajů, že se od Adama a potopy při dané plodnosti a věku dospívání nemohli namnožit lidé na četnost populace v době starého Egypta. Židovský, mayský, křesťanský, čínský aj. letopočet je tedy „nálezkem lidským“. Přesněji řečeno „slepých“ lidí. Ty mne zajímají pouze jako zajímavost. Mne osobně zajímá „nálezkem“ Stvořitelův, protože jen ten je platný. Ten ovšem neznám, ačkoliv o jeho poznání usiluji. J. Staněk

Pane Staňku, vydáváte se za „lučavku královskou“ na proroky, Parcifaly, reinkarnované Ježíše a Marie. Není to nedostatek pokory?

Není. Oním zázračným prostředkem na odhalení falešných proroků nejsem já, ale odpovědi na „zásadu tří P“, pomocí které si může falešné proroky odhalit každý. Jsou to:

1. Práce. Duch vyslaný z duchovní dimenze ví, že aby se mohl vrátit, nesmí zde zůstat nic dlužen!!! (Viz neodejde, kdo nezaplátí do posledního haléře...) Prakticky to znamená, že všechno, co v hmotné dimenzi spotřebuje, si musí vydělat prací. Jiní lidé na něj nemohou pracovat, jinak by jim zůstal dlužen a musel by se vrátit. A prací nelze zbohatnout, jen žít z ruky do úst. Z práce se také není možné „odívat zlatem“, využívat luxus. Žít z prodeje Boha je svatokupectví. Souhrnně řečeno, kdokoli si nevydělává na živobytí a žije nad poměry, nepřichází z duchovní dimenze!

2. Perspektiva. Budoucnost je určena jen vývojem chování lidí. Je tedy předpověditelná jako počasí, dobře na den dopředu, snad několik dní. Falešný prorok ví přesně, co bude za sto a tisíc let, ale neví, co bude zítra. Každého adepta lze prověřit dotazem na zítřek. Dá-li vám odpověď, která nevyjde, není nebeský posel, ale osel (chybí mu P).

3. Proporce. Vládcé hmotného světa ví, že v hmotné dimenzi se vše neustále proměňuje, tedy není jistot! Proto největší touhou každého člověka (ducha) je touha po jistotě. Tak mu ji „jeho lidé“ prodávají pod heslem: „Snadno a rychle!“ Heslo nebo vibrace skryté nabídky, která se zachycívá ve vibraci snadno a rychle, zjednodušeně, bez systematické snahy a s „jistotou desetinásobku“ je vždy podvod nejen v hmotné dimenzi, ale i jako návod k dosažení věčnosti. Všichni „proroci“ a organizace, kteří za málo slibují mnoho (věčnost), nebo slibují jistotu, pracují v „žoldu“ vládcé tohoto světa. V duchovní dimenzi platí úměra: „Kdo Bohu vše dá, vše od něj dostane!“ Vše dát znamená všemchnu činnost včetně práce konat jako bohoslužbu. Tedy nikoliv pro slávu či peníze, ale aby se líbila nebeskému Otcí.

Kdo z čtenářů pochopí výše uvedené zásady tří P a vztáhne je na kolem potulující se proroky a divotvorce, stává se na ně rovněž „lučavkou královskou“. Ta spolehlivě rozpustí pozlátka poslů nebes, neboť jim sebere P – zbyde jen osel nebes.

Často se na nás lidé obracají s prosbou o pomoc při řešení některých závažných případů. Níže uvedený případ se s menšími obměnami pravidelně opakuje a proto je zde uvádíme jako alarmující případ pro všechny, kteří by se rozhodli jít podobnou cestou.

Vážení, obracím se na Vás ve věci pomoci jednomu z našich přátel, který se dostal do stavu, se kterým si sám již neví rady. Jedná se o člověka, který vždy preferoval východní cestu poznání sebe sama, cvičil jógu, později ho zaujala mystická cesta popisovaná např. v knize Karla Weinfuthera – Ohnivý keř, podle které zřejmě postupoval ve svých praktických cvičeních. Jednalo se o samostatnou přípravu a provádění vědomého uvolňování hadí síly (kundaliny) postupně přes jednotlivé čakry bez kontroly nebo vedení ze strany erudovaného člověka. Plné uvolnění hadí síly nastalo dle jeho slov za 7 měsíců od započetí s cvičením, tj. v říjnu 2003.

Od 3. říjnového týdne nastala markantní změna v jeho chování a v komunikaci s ním. Slyší hlasy a má pocity fyzického napadení některé části těla a hlavně energetických center (čaker). Hlasy patří dvěma skupinám prý duchovních bytostí, se kterými komunikuje (mluví k němu, čtou mu myšlenky), jedni dobří a druzí špatní, vulgární, násilničtí. Vstupují do něj i fyzicky přes 1. a 6. čakru – má velké bolesti při tomto ději. Tyto síly mu radí, jak a co dělat, ale v momentě vše poprou, že si dělali třeba i legraci. V případě, že p. XY usiluje o reálné a rozumové řešení, tak ho deptají svými posměchy s informacemi, že mu bylo odňato jeho JÁ, je po mystické smrti, oni už si vzali jeho vůli a ovládají ho celého ke svému i jeho prospěchu. Slyší hudbu, která rozvíjí postupně jeho jednotlivé čakry a při poslechu přicházejí i hlasy. Naprosto není schopen se soustředit na nějakou fyzickou či duševní aktivitu, natolik je tímto stavem poznamenán a ovládnut. Má pocity zástavy srdce nebo jen slabé funkce srdeční. Byl na klinickém vyšetření u kardiologa, kde nebyla shledána žádná organická nebo funkční změna. Ale psychiatr by patrně neváhal s nasazením silných sedativ nebo hypnotik...

Vážený pane, Váš přítel si otevřel přes 6. čakru vstup do astrální dimenze. Samočinné mechanismy stvoření brání lidem, kteří pro to nejsou zralí, ve vstupu. Někteří ovšem usoudí, že jsou moudřejší než Stvořitel a vstup si vlastním úsilím otevřou. Nejmenším důsledkem

je pak schizofrenie. Důsledkem tohoto otevření (také lze pomoci halucinogenních drog) je, že dotyčný zažívá to, co by jej čekalo až po smrti. Je to tedy v jistém ohledu dar. Vidí na vlastní oči, v jaké společnosti, tj. v jaké duchovní rovině se nachází. Jestliže tento stav překoná, může se stát excelentním jasnozřivcem.

A nyní, jak tento stav překonat? Zkuste se zeptat „houfu avatarů“ u nás žijících. Nebo přímo „božských vtělení“ jako jsou např. Sai Bába, Kalkí, Matka Meera a jiní existující a publikující Mistrů. Ti by teoreticky měli znát cestu, jak z této situace ven, když se sami nebo je někdo za božská vtělení prohlašuje.

My Vám můžeme dát jen laický návod, který je osobní zkušeností dvou námi dobře známých léčitelů:

Případ první: Rok 1980. Uzavřené oddělení psychiatrické léčebny, postel v kleci. V ní muž, na kterého útočí ohyzdné obličejce, jakmile se setmí a jakmile by chtěl usnout. (Otevřeno delíriem.) Již je tam pěkně dlouho, je ateista. Vyzkoušel vše vědecké, pak vše od východních Mistrů. Čas nemá konce. Ztratil všechnu naději, chtěl zemřít. V tomto stavu celé noci trásl mříží a volal „atavismus“ z dětství: „Pane Ježíši, pomoz mi!“ Stále dokola, asi tři měsíce. Pak jedné noci uviděl jen Světlo, příšery zmizely. Z blázince jej propustili. Od té doby, „vidí“ do astrálu, jen když chce.

Případ druhý: Paní se šesti dětmi. Každou noc po zavření očí útok příšerek na děti. Topí je, vraždí je, šklebí se. Opět po dlouhé noci opakovaná modlitba pravoslavných mnichů, tzv. Ježíšova modlitba: „Pane Ježíši, pomoz mi.“ (Také „smiluj se nade mnou“.) Po určité době viděla zář, tvář a Jeho ruku, která pohybem vyčistila „oblohu“. Od té doby má léčitelské schopnosti.

Člověk žije proto, aby našel pevný bod ve stvoření. Jakmile odloží tělo, při pohybu v záhrobí (astrálu) pozná, jakýže opěrný bod si to zvolil. Jaký si zvolil, takový tam bude mít!!! To je ta dokonalá božská spravedlnost. Člověk si ji volí sám. Váš přítel sice dostal velikou milost v možnosti přesvědčit se za života o těchto pevných bodech, ale za jakou cenu! Není první ani poslední, kdo si otevřel cestu do astrálu laickým uvolňováním hadí síly! Účinek Ježíšovy modlitby spočívá podle mě v tom, že temní nesnáší vibraci vyslovovaného jména. Leze jim jakoby „na nervy“, silně je popuzuje a tak se nakonec „otráveně“ vzdávají. (Když jej na přednášce příliš často vyslovují, lidé s „černou nitkou“ se začnou ošívát, potit a nakonec odejdou.) J. Staněk

Z tisku: Muži vymřou, tvrdí britský genetik! (Lidové noviny 21.8.2003)

Slabým, dokonce velmi slabým pohlavím jsou muži, nikoliv ženy. A mužské pohlaví je natolik slabé, že je určeno k vyhynutí. Tvrdí to doktor Bryan Sykes, genetik z Oxfordské university. Dr. Sykes předvídá, že svět obývaný pouze ženami bude natolik jednostranný, že ženy se budou muset reprodukovat umělou cestou, aby vůbec lidský rod přežil, píše agentura ANSA. Vinu na této katastrofě má chromozom Y, který určuje mužské pohlaví lidského embrya. Tento chromozom již nyní jeví v porovnání se ženským chromozomem X známky slabosti, z čehož se dá do daleké budoucnosti usuzovat, že naprosto zmizí.

O tom Sykes vůbec nepochybuje. Důkazy jsou vidět všude kolem nás, pokračuje dr. Sykes ve své knize „Prokletí Adamovo“. Poukazuje na zjevné zženšťování některých mužů. Z genetického hlediska je prý průkazným důkazem úpadku chromozomu Y mužská neplodnost, kterou trpí již 7 % mužů na světě a stále roste. (U nás je podle spermogramu téměř třetina neplodných, třetina se sníženou plodností.)

Komentář Agape: Škoda, že si bádalíci (vědeckí pracovníci s umrtveným duchem) nepoložili otázku, proč nezmizí všichni samci v přírodě, neboť jejich pohlaví je rovněž určeno chromozomem Y. A navíc nemají možnost se klonovat jako domněle budoucí ženské lidstvo.

Při hledání odpovědi by museli dospět ke známému poznatku, že bytost člověka ženského pohlaví odebírá ze stvoření zejména energie Matky země, dávající tělu vitalitu. Ty v současné době zesilují, zřejmě jako znak přicházejícího velkého zvratu. Naproti tomu bytost člověka mužského pohlaví je nastavena na to, aby přijímala zejména energie vesmíru, které dávají energii prvotně duchu. A odsud právě pochází „kámen úrazu“. Muž je bytost, jehož podstata je zakotvena v duchovnosti, v přijímání vyzářování tzv. Duchu svatého, z ideálu, který je podstatou zdroje informace ve stvoření. Tedy síla muže a následně jeho vitalita je odvozena od duchovnosti!!!

Ale euroatlantická civilizace opouští duchovnost, tj. náboženskost, a to zejména muži. Konzumní společnost nemá ideu, tj. Duchu. Diktatura pakultury vnutila mužům nemyšlení, odstranila snahu a povinnost vytvořit si vlastní názor, vnucuje jim imidž, chtějí-li se uživit. Vnutila jim způsob existence vlastní totalitám: Maul halten und weiter dienen. (držet hubu a dál sloužit)!!! Způsob realizace muže konzumní společnosti je fotbal, sport a pivní pěna v hlavě zabraňující myšlení. Muž se stal ubožákem, jak nám jej zobrazují televizní reklamy. „Debil“, jášající když míč či puk proletí brankou. Tisk pro „debily“ uvádí na první straně: „Češi se dnes ve světě vyznamenali!“ A čím? Nějaký český fotbalista hrající v zahraniční lize dal gól!!! Tisk vnucuje konzumentům, že lásku ženy si mohou získat penězi! Budou-li mít dotyční peníze, exkluzivní ženy se kolem nich budou točit. A proto se mužské polomozky do toho dávají, totiž za honbou peněz. A ony stále nejsou a tak se stresují. A stresovaný muž ztrácí plodnost, to je přírodní zákon. Jakékoliv stresované zvíře se stane neplodným! Tak si potenci a plodnost ponechávají ti, kteří se vymaní z ducha duchovní prázdnoty, která zachvátila konzumní společnost. Je to jeden z mechanismů, který samočinně vyrovnává rovnováhu, odchýlí-li se civilizace od řádu stvoření. Pokles vitality mužského pohlaví spočívá výhradně ve vymizení duchovnosti v mužské komunitě, ztrátě osobnosti, charakteru, víry a vnímání Stvořitele. A je dobře, že to tak je!

Hokejistu Jaromíra Jágra přivedla láska k pravoslaví a k moudrosti. K takové moudrosti, která je hodna citace (z rozhovoru v LN 6.5.02, zkráceno): *LN: Myslíte si, že všechno dobré nebo špatné, co člověk udělá, se mu opravdu vrátí?*

Nevím, jestli jde tohle vůbec napsat do rozhovoru.. Víte, jsem hodně věřící a přemýšlím, z jakého důvodu jsme tady na tom světě. Jak bych to popsal, jak si představuju věci, jako je Bůh, spravedlnost... Prostě věřím, že existuje energie, jejíž součástí je naše duše. A tady na tom světě si tu duši můžeš vyčistit nebo pošpinit. Ale vyčistit ji není lehký, protože k ní dostaneš ještě takovou těžkou kouli, a to je tělo. Díky tomu tě lákají různý chytíce a další špatný věci. Tělo je vlastně to minusový, co ti bylo dáno.

LN: A co je podle vás po smrti?

To nikdo neví, ale moje představa je taková, že každá duše musí projít takovým trychtýřem, sítem, obrazně řečeno. A buď je tak čistá, že projde, nebo neprojde a musí tady zůstat. A víte, co je na víře to nejkrásnější? To, že víru nemůžeš očurat, protože ti nikdo nezaručí, jak to opravdu je. Kdyby lidem někdo řekl, když budete hodní, tak se najisto dostanete někam, kde je to strašně skvělý a dal jim jasný důkaz, tak ty lidi, jak jsou vyčůraní, by se chovali hezky jen proto, aby se měli někde ještě líp. A nebyla by v tom pravdivá touha dělat dobrý věci. Ale právě tím, že nevíš a stejně se snažíš být dobrý, v tom je ta cena. Nejistota – to je na té víře vlastně to nejzajímavější. Díky ní se někam dostanou jen ty opravdu dobrý duše.

LN: Vážíte si toho, že jste si splnil svoje sny a byl nejlepší hokejista na světě?

Nemyslím si, že jsem dokázal něco zvláštního. Jsem jenom taková figurka, a když bude vyšší síla chtít, tak mě smete. Zatím mi ale tam někde nahoře docela přejí...

Cestování:

Od Atlantiku k Pacifiku (pokračování z nultého čísla)

Argentinská Mezopotamie, 6.12.2002

Jestliže Uruguay měla být podle slov jednoho cestovatele „rovina“, pro tuto část Argentiny neexistuje slovo. Snad absolutní rovina. Ani silnice se nikam neklikatí, člověk jede jako po letištní dráze. Na rozdíl od Uruguaye, kde kromě pastvin, porostlých řídké stromy nebo keří, nebylo nic jiného, zde přibýly už pole, sady, ovocné zahrady a později dál i vinice. Pastviny tu jsou však také a nad obdělávanou půdou nadále převažují. Je tu však trochu větší nepořádek a více odpadků v příkopu u silnice.

Terén a vítr v zádech mi zde dovoluje relativně vysokou cestovní rychlost a tím i hodně najetých kilometrů každý den. Prvních pět dní v Argentině jezdím 150 – 180 km denně a ani nemám pocit, že by to bylo nějak moc. Krajina mi tu nepřípadá nijak záživná a možná by se i hodilo přejet tuto část Argentiny autobusem. Snad je to i díky velkému počtu tiráků na silnicích.

Jednou jsem potkal čtyři starší, místní cyklisty na silničních kolech. Nebyli to žádní závodníci, ale snažili se. Rychlost pořád zvyšovali, zvyšovali a neustále po mně koukali, jestli to ještě zvládám. Udržet se jich na této rovině však nebylo nic těžkého. „Ty jsi snad nějaký olympionik“, diví se. U značky města, ve kterém končili, s úlevou přestávají šlapat, ale já schválně jedu nezměněnou rychlostí dál. „Kde jste?“ otáčím se po chvíli po nich, čímž jim asi nadlouho beru chuť k cyklistice.

Vyměnit dolary v dnešní Argentině je vskutku problém. Stodolarová bankovka je tady obrovský peněz. Podle toho vypadají i ceny. Jestliže jsem si v Uruguayi při prvním seznámení s cenami zavýsknul, zde jsem si pak ještě dlouho radostí hlasitě prozpěvoval. Tak tady se i Čech může cítit jako boháč. Pesos za sto amerických dolarů mi pak stačí na celých 17 dní pobytu. Člověk si však musí dávat pozor na to, jaké peníze při výměně dostane. Jelikož banky zde nefungují a peníze vyměňují jen jakési soukromé směnárny, často se stává, že tyto se snaží podstrčit jen obyčejně potištěné papírky, které sice mají platnost v daném regionu, ale při placení je většinou stejně nikdo nevezme.

Večer jsem chtěl dojet podle mapy do nějaké vesnice, kde jsem měl v plánu najíst se, nakoupit i přenocovat. Z vesnice se však vyklubala jen benzínová pumpa, ale já díky ní objevil nový způsob komfortně strávené noci bez jakéhokoliv poplatku. Téměř každá benzínka má vedle budov i oplocenou velikou travnatou plochu, nezřídka i se stolkem a židličkami. A tady si můžete postavit stan a v „baños“ (toaletách) se i vysprchovat. Obsluha benzínky se tváří, jakoby to byla samozřejmost.

Zajímavá a tedy i hornatá krajina začíná až západně od města Cordoba, i když Andy to ještě nejsou. Ty se impozantně vztyčují až za městem San Juan, kam jsem dorazil po sedmácti dnech pobytu na jihoamerickém kontinentu a asi 1900 ujetých kilometrech. Obdivně koukám na zasněžené vrcholy hor a téměř mě až mrazí v zádech. „Tak tudy já za chvíli pojedou.“

Přejezd And, 14. –18. 12. 2002

Město San Juan leží jen v nadmořské výšce 650 m n.m., ale Andy jsou tu nadosah. Přejezd průsmyku Paso del Agua Negra (4870 m n.m.) jsem měl důkladně naplánovaný již z domu. První etapa vedla do lázní Talacasto (1600 m n.m.). Mluvit ovšem o lázních je velmi nadnesené, neboť celé „lázně“ zahrnují jeden kiosek a pět zděných kamrlíků s kamennými vanami, kterými protéká sirnatá voda. Tak jako všude, jsem tu opět jediným hostem. Další den jedu již delší trasu, na které mě čekají dva kopce, z nichž ten větší – El Colorado je podle slov Carlose, majitele „lázní“ tak šilený, že by jej sám nevyjel, ani kdyby mu vyhrožovali smrtí a neustále mi chce domluvit nějaký nákladák.

Ve vesnici Las Flores, kde je i celnice (přestože na vrchol průsmyku je to ještě dalších 96 km) mně však uzemňují sdělením, že průsmyk je ještě zavřený, neboť z cesty není ještě řádně odklizen sníh a led. Možná ho prý otevřou 20.12., kdy je zde zahájen oficiální začátek letní sezóny. Tak jsem si řekl, že těch pár dní klidně počkám a alespoň se projedu trochu po okolních horách.

Andy jsou tu nádherné. Za každou zatáčkou mě čeká jiná scenérie, jiný pohled, jiné barvy a jiné vjemy. Úplně jsem z toho vedle. Stoupání třeba i čtyřicet kilometrů v kuse ani nevnímám, neboť mé nadšení nebere konce. A když si člověk vybere tu správnou cestu, nevruší ho přes den téměř žádné auto.

Jednu noc jsem chtěl strávit alespoň ve výšce 4000 m n.m., abych se řádně zaklimatizoval, ale vojáci z Gendarmeria mě nepouštějí dál než k závoři jejich strážnice v Guardia Vieja. Stanuji tedy jen v 3100 m n.m. a začínám propadat malomyslnosti, neboť mi sdělují, že ještě žádný rok se přechod neotevřel 20. prosince, ale minimálně až o deset dní později.

V této výšce je tu přes den teplota na opalování, v noci klesá asi jen na 10 °C a mraky na obloze jsem neviděl již několik dní. Večer tedy sedím před stanem a před sebou mám obrovské dilema: ztratit několik dní čekáním na otevření přechodu s tím, že to třeba ani nevyjde, nebo hned odjet 250 km směrem na jih, kde je nejbližší otevřený přechod do Chile (bohužel jen ve výšce 3200 m n.m.) a vzdát se tak vrcholu mé letošní cesty?

Jak to celé dopadlo, včetně zážitků, které pak prožil autor v Chile, se můžete dočíst v knize A. Červeného „Pohled do duše cyklotempa – Uruguay, Argentina, Chile“, která je doplněna řadou krásných barevných fotografií a kterou si můžete objednat na naší adrese (tel., e-mailu) v ceně 130 Kč (+ 30 Kč pošt.).

Příště:

Dobrodružství českého cyklisty ve Vietnamu, Kambodži a Laosu.

Argentinské Andy, 2500 m n.m.

Recenze:

Nedávno jsme byli jednou naší čtenářkou požádáni o náš názor na knihu „**Vzestup, nová zasvěcení, duchovní hierarchie země**“ autorů K. Danrick a T. Weber (Vydavatelství Eko-konzult Bratislava, 2002). Bylo to z toho důvodu, že jejím dětem byla tato kniha doporučena jejich „duchovním učitelem“. Naše čtenářka má však o knize určité pochybnosti („ani jsem to celé nečetla, jen při letmém začtení mi běhá mráz po zádech“), proto nás poprosila o recenzi.

Názor Agape: Paní má naprostou pravdu – rozsáhlá kniha se dá celá přečíst jen s vypětím všech sil a kdybychom jí neslibili o knize napsat krátký článek, odložili bychom ji již po přečtení několika prvních stránek. Autoři jsou silně mediální, nakročeni do astrální dimenze a protože nemají průvodce od Boha a ani nedosahují sami potřebné čistoty, jejich výpovědi (často položené jakoby na vědeckém základě) jsou fantasmagorické. Vše, co předpověděli, se nesplnilo a vše, co v krátké budoucnosti předpovídají, se s největší pravděpodobností také nesplní. Na tuto knihu se recenze téměř nedá udělat. Pro názornost zde otiskneme několik myšlenek autorů:

Rádi vám představíme Pána a Paní Aténu. Jsou Stvořiteli celého našeho světa. V jejich aurách jsou obsaženy 1. až 144. dimenze. Před 6 miliony lety odešli a v lednu 1998 se vrátili, aby vnesli rovnováhu mezi tato stvoření a předali napravený model Božského mužského a ženského těla. Vrátili se jako mocný pár, s mečem a štítem v ruce. Dodnes jsou zaneprázdnění odstraňováním členů hierarchie ve všech sektorech tohoto stvoření, kteří se dostali do rozporu s Božským plánem. (Autoři jsou prý jen komunikačními kanály, přes které „Stvořitelé tohoto světa“ informace předávají, ale často jsem měl pocit, že se s nimi spíše ztotožňují.)

...Ježíš nikdy neměl v úmyslu nechat se ukřižovat ani to nebylo součástí vědomého plánu jeho vtělení. Ovšem v jeho nevědomí existovala karma, kterou nebylo snadné v tehdejší době odstranit. Tato karma přetrvávala ještě z doby bájně Atlantidy, kdy byl Ježíš ukřižován za to, že si stál za svojí pravdou. Ti, kteří ho ukřižovali v Atlantidě, se vrátili a stejný scénář znovu zopakovali v Jeruzalémě po mnoha tisících letech. Duše Ježíše se přenesla krátce po jeho smrti do dalšího vtělení. V tomto novém životě, jehož karma zůstala nezměněna, se ocitl v podobné situaci. Opět stál před soudem pro své přesvědčení. V tomto případě se však obhájil, poté byl propuštěn a nevědomá karma byla uvolněna...

...Illumináti jsou bytostmi, které existují na jiných místech ve vesmíru 3. dimenze... Náš komunikační kanál (jeden z autorů – pozn. Agape) zjistil, že Illumináti se prostřednictvím jistých elektronických zařízení připojují na energetická pole lidí a mohou jim tak odebrat tolik energie, kolik je jen možné... Kromě Illuminátů a Anunnaků se o odebrání energie ze Země pokouší dalších pět planet. Všechny se nachází v 5. dimenzi a jejich napojení na Zemi mají na svědomí samotní logové – stvořitelé těchto planet...

...K přijetí stavu bytí v 5. dimenzi je zapotřebí ztělesnit celkem 1024 řetězců DNA, které promění zbytek ztělesnění na krystalickou formu a zároveň vybudují hmotné tělo 5. dimenze, které bude existovat paralelně s tělem 4. dimenze...

Celá recenze se dá shrnout do několika slov: Lituji času všech těch, kteří se na knize podíleli (překlad, sazba aj.), lituji stromu, který byl poražen kvůli těmto nesmyslům a zcela nechápu, kde někdo vzal a byl ochoten obětovat peníze na vydání této knihy. A. Červený

Audio záznamy přednášek**Sattva Opočno 28. 7. – 1. 8. 2003, J. Staněk**

• **Hledání Pravdy** – Skutečná pravda a její hledání. Krize civilizace a falešné vzory. Původ stvoření, vesmíru a života. Lidský život je příležitostí hledání vlastní cesty. Pohledy na společnost a civilizaci, rozvinutí poznání stvoření. Zdraví a vitalita člověka, velké epidemie současnosti. Hledání duchovních pravd v historii a jejich konfrontace se současností. Základy víry v Boha. Zázraky se dějí pořád. 2 CD, 2h 22min

• **Principy původního křesťanství** – Nedostatek informací o křesťanství, princip Krista. Zázitky, duchovní vhledy a sdělení, klinická smrt, reinkarnace. Legenda o Jidášovi. Josef z Arimatie. Hledání skutečné Pravdy – kosmický princip Krista, historie tajného společenství Esenských. Úloha církve dříve a nyní. Neúspěšní misionáři v Čechách v současnosti. 2 CD, 1h 24min

• **Problémy křesťanství a soudobé civilizace** – Z historie původního křesťanství, vznik církve. Krize současných církví, odklon od skutečné Pravdy, příchod Mesiáše. Reforma a pád komunismu, privatizace v Rusku. Reforma církvi, netolerantnost, zkorumpovanost. Zjevení a jejich pravý význam. Žijeme v době přeměny, nelze se odkazovat na dogmata – podpora pozitivního přístupu a vývoje. Změny podle Celestýnského proroctví, ohlédnutí na poslední desetiletí. 2 CD, 1h 42min

• **Historie a zatajované skutečnosti** – Vítězové určují výklad dějin. Deformátoři dějin – silná cenzura toho, co se zrovna nehodí. Klíčové momenty a záhady českých dějin. Původ T.G. Masaryka. Pražská defenestrace. Bílá hora. Prokop Holý. Svatováclavská koruna. Petr Parléř. Karel IV. Patron země kníže Václav. Ovládnutí současnosti skrytými skupinami. Longinovo kopí. Magické předměty Karla IV. Zobrazení skrytých dějů v antickém divadle. 2 CD, 1h 56min

• **Vztahy mezi mužem a ženou** – Těžké omyly současné společnosti o ženě. Polarita muže a ženy. Plastické vidění světa při partnerském souznění. Dědičnost – příčiny a důsledky. Legenda o Grálu a analýza partnerských vztahů. Svatost vztahu muže a ženy. Sex v opravdovém vztahu – netušené možnosti harmonie, samoléčitelství, osvětlení. Proces početí, děti ze zkumavky. Úcta k těhotenství a mateřství. Mariánský kult. 2 CD, 1h 48min

• **Otázky a témata z publika** – Skuteční vládcí současného světa, tajné ekonomické organizace, pozadí Iráckého konfliktu. Příchod Mesiáše, osobní sdělení, potlačování zdrojů duchovních informací. Důvody velkého výskytu onemocnění tlustého střeva. Výzkum léčitelství za totality. Nemoci – posílení imunity, návody a rady. O geneticky změněných rostlinách. Péče o naše děti. Klinická smrt. České školství. Prezidentské milosti. 2 CD, 2h 01min

• **Léčebné meditace** – Samoléčba na vlastní individuální potíže. Meditace prvku OHĚŇ. Meditace prvku ZEMĚ. Meditace prvku VZDUCH. Omlazující meditace, cítím se na tolik, kolik si přeji. Meditace proti chřipce – bacily jsou pro ty, kdo se jich bojí. 1 CD, 1h 05min

Přednášky jsou nahrávány přímo ze sálu, naším cílem bylo co nejvíce zachovat atmosféru daného okamžiku. Každá přednáška je unikátní, protože pokaždé se sejde jiná skupina posluchačů a dotazy z publika podbarvují nosné téma pokaždé jiným způsobem. Nahrávky jsou ve vysoké kvalitě, zpracované na velmi dobré digitální nahrávací aparatuře.

Ceny: Můžete si objednat na naší adrese (tel., faxem, e-mailem) každé z výše uvedených témat přednášek zvlášť, nebo vše najednou ve formě MP3. V prvním případě je cena **200 Kč za každou přednášku, komplet všech přednášek ve formě MP3 (2 CD) je za 500 Kč.**

Materiál z podzimmích přednášek, které proběhly s dr. Staňkem v hotelu Panorama v Orlických horách se ještě zpracovávají. V příštím čísle Občasníku Vám je již nabídneme.

